

ת"פ 28332/02/21 - מדינת ישראל נגד [ענינו הופרד], עוזי זעטרי, נאח זאהדי

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 21-02-28332 מדינת ישראל נ' זעטרי(אחר/נוסף) ואח'
24.3.2022
לפני כבוד השופט תמר בר-אשר
המשימה
מדינת ישראל
נגד
1. [ענינו הופרד]
עוזי זעטרי
נאח זאהדי (עציר)
הנאשמים

באות-coach המשימה: עו"ד עופרי מלצר (פרק ליטות מחוז ירושלים (פלילי))

בא-coach הנאשם 2: עו"ד אשרף חסן

בא-coach הנאשם 3: עו"ד אחמד עואודה

זכור דין

בהתאם להכרעת הדיון מיום 22.12.2021, הנאשם 2, עוזי זעטרי (יליד 22.8.1999) והנאשם 3, נאח זאהדי (יליד 13.4.2002) הורשו בהתאם להודאותיהם בעובדות כתוב אישום מתוקן בעבירה **חבלה חמורה בנסיבות חמימות**, לפי סעיף 333 בצוירוף סעיף 335(א)(1) ו-(2) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**) ובבעירה **חבלה במצויד לרכב שנעבירה בצוותא**, לפי סעיף 413ה וסעיף 29 בחוק. הנאשם 3 הורשע גם בעבירה **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) בחוק.

הרשעת הנאשמים 2 ו-3 כאמור, הייתה במסגרת הסדר טיעון אשר כלל את תיקון כתוב האישום, אך לא כלל הסכמה בעניין העונש. ישיבת הטיעונים לעונש התקיימה ביום 21.3.2022.

כתב האישום המקורי הוגש נגד שלושה הנאשמים. לאחר ההודעה על הסדר הטיעון בעניין הנאשמים 2 ו-3, ניתנה ביום 23.1.2022 החלטה על הפרדת ענינו של הנאשם 1 (מוחמד זעטרי ולהלן - **מוחמד**) מענינים של הנאשמים 2 ו-3 (בהתאם לסעיפים 88 ו-89 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982), ובהתאם לכך ענינו נדון במסגרת ת"פ 22-01-51506, אשר טרם הסתיים.

כתב האישום המתוקן

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2. **האישום הראשון - בעניין שני הנאים:** על פי כתוב האישום, בין מוחמד והנאשם 2 לבין פלוני (להלן - המטלון) היה סכוסר שקדם לאיורו שיთואר להלו, שענינו טענתו של מוחמד, שאוותה מכחיש המטלון, כי הוא השתמש בכרטיס אשראי של מוחמד ללא רשותו. כמו כן, בין הנאים 3 לבין המטלון היה סכוסר קודם בקשר לחוב כספי בסך 600 ₪. בשל כך, תכננו שני הנאים מוחמד ופלוני את המטלון. מוחמד אף תכנן לשודד אותו, כשתהיה לו הזדמנות לכך.

ביום 21.1.2021 בשעה 13:00, נסע המטלון ברכב משלוחים של חברת 'שופרסל' (להלן - **רכב המשלוחים** או **רכב**) ברוחב הראשי בכפר עקב. מוחמד הבחן בו והחל לעקוב אחריו ברכבו ובמקביל התקשר אל שני הנאים וקרא להם הגיעו אל המקום. המטלון החנה את רכבו ליד חנות, נכנס אליה ויצא ממנה סמוך לשעה 13:25. בטרם הספיק המטלון להיכנס אל רכבו, רצוי לעברו שני הנאים, בעוד הנאים 3 החזק אלה בידו, ותקפו אותו באמצעות האלה וביריהם. כעבור זמן קצר הגיע גם מוחמד אל המקום ואף הוא תקף את המטלון באמצעות האלה ובאמצעות מוט ברזל.

הנאים מוחמד תקפו את המטלון באמצעות האלה ומוט הברזל מתוך רצון בראשו ובחזהו. כמו כן, הנאים מוחמד חבטו ברכב המשלוחים ושברו את השמשה הקדמית ואת דלת הנהג.

מוחמד לקח מתוך הרכב סך 19,300 ₪ ואת ארנקו של המטלון שבו היו תעוזת זהות, רישיון נהיגה וכרטיס אשראי. באותו יום הוא אף השתמש בכרטיס האשראי שגנב מהטלון. בשעה 13:45 שילם באמצעות סך 426.10 ₪ בתחנת דלק "פז" בפסגת צאב ובשעה 14:46 שילם באמצעות סך 497.98 ₪ בתחנת דלק "אלקווואסמה".

כתוצאה מעשייהם של הנאים מוחמד, נגרמו למטלון חבות בגבו ובראשו, שפושים בחזה ובאזור הצלעות ושבר בעמוד השדרה בחוליה 10-T. כמו כן, החלשה גרמו מכך לרכב המשלוחים בשווי כ-30,000 ₪.

3. **האישום השני - בעניין הנאם 3:** ביום 22.3.2021 נקבע כי הנאם 3 ישוחרר למעצר בית מלא בבית הוריו של הנאם 1 בשכונת שועפאט בירושלים, בפיקוחם של אמו ואחיו. עוד נקבע כי לשם הבטחת עמידת הנאם 3 בתנאי השחרור, הוא יחתום על התchiaבות עצמית בסך 10,000 ₪ וכי כל אחד מההמפקחים יחתום על ערבות צד שלישי בסך 20,000 ₪ וכן יופקד עירובון בסך 5,000 ₪ (מ"ת (מחוז ירושלים) 28375-02-21). למרות האמור, ביום 13.10.2021 בשעה 10:30 הפר הנאם 3 את מעצר הבית. הוא נמצא ברכב עם אביו סמוך למיחסום 'חיזמא', בנגדו להחלטת בית המשפט ולמרות ידיעתו כי אסור היה לו להימצא שם.

תסקרי שירות המבחן

4. **התסקייר בעניין הנאם 2:** הנאם 2 בן 22, רווק. הוא אחיו של מוחמד ובן הבכור מבין שבעה ילדים. אביו בן 47, עובד בנגרות כ司机 ואמו כבת 39, עקרת בית. לפני מספר שנים העתיקה משפחתו את מקום מגורייה מבית חניתה אל כפר עקב. האב מגנה את מעשייהם של בניו, הנאם 2 ומוחמד, רואה אותם בחומרה ולדבריו,

השלכותיהם על המתלון ועל משפחות חמורות ופגעות.

על רקע ליקוי כלשי בדיבור וקשי הסתגלות למסגרת הלימודית, עזב הנאשם 2 את הלימודים לאחר כיתה ז', עת היה בן 15, ומaz הוא עבד בעבודות מזדמנות, בעיקר בעבודות שיפוצים. הוא נעדך הרשותות קודמות. על-פי האמור בתסaurus, הוא מכיר באחריותו לעבירות הנדנות ואף ביטה תשוחות כנות של צער וחרטה. על פי התרשומות שירות המבחן, הוא מבין שנג באופן שגוי וכן מבין שגרם נזקים רבים למתלון, לעצמו ולמשפחתו. עם זאת, הנאשם 2 הוסיף כי המתלון פגע באופן קשה באחיו מוחמד ואף גנב ממנו את כרטיס האשראי שלו והשתמש בו לשם רכישת מוצרי ובין השאר, מכשיר טלפון יקר. לדבריו, לאחר שמוחמד גילתה את המעשה, נעשו ניסיונות לפתור את הסכסוך בדרך נועם ולהסביר את הכספי הגנוב, לפי טענתו, אך לאחר שהדבר לא צלח ולنוכח תשוחות פגיעה ותסכול, נעשו המעשים המתוארים בכתב האישום.

ה הנאשם 2 היה נתון לצו פיקוח מעצרים ממשר כתשעה חדשניים שבמהלכם שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. הוא הגיע לרוב המפגשים ושיתף פעולה.

בעניין גורמי הסיכון להישנות עבירות אל מול הסיכון לשיקום, נאמר, כי מדובר בצעיר, בעל רמת אינטלקנציה תקינה ויכולת ביטוי תואמת. בסיסו הוא בעל מערכת ערכיים נורמטיבית ובעל רצון, שאיפות, יכולות וכוחות לניהול אורח חיים תקין, שעד כה לא הצליח למשם באופן מלא. נראה כי עודנו בתהליך של גיבוש זהות עצמית וכי מעשי הנדנותים הם ביטוי להתמודדותו עם מצבים שהוא חוווה כפגיעה בכבודו העצמי ובכבוד משפחתו, המעווררים אצלו תשוחות تسכול, כאס ונטיה לTAGובה תוקפנית ואלימה ללא הפעלת שיקול דעת או חשיבה על השלכות מעשייו. מאפיינים אישיים אלו הם בגדר גורמי סיכון להישנות התנהגות אלימה. עם זאת, שירות המבחן לא התרשם מקיים של ערכיים ודפוסי התנהגות בעיתיים וערביים מגובשים אצל הנאשם 2 והוסיף כי מדובר במערכות פלילית ראשונה. נראה כי לתקופות המעצר ומעצר הבית ולהליכים המשפטיים הייתה השפעה שהמחישה את חומרת המעשים ואת השלכותיהם וכי בכלל אלו יש מושום גורמי סיכון לשיקום ולהמשך ניהול אורח חיים נורמטיבי.

שירות המבחן המליץ להימנע מהשתתת מסר בפועל על הנאשם 2, אשר יחשוף אותו לאוירה שלילית-ערבית בכלא, וחילף זאת המליץ להשית עליו מסר בעבודות שירות וצו מבחן לשנה.

5. **התסaurus בעניין הנאשם 3:** הנאשם 3 בן 20, רווק. הוא הבן הצעיר מבין שישה אחיהם. אביו בן 66, אינו עובד על רקע בעיות בריאות שונות ומתקיים מקצבה של המוסד לביטוח לאומי. אמו, כבת 60, עקרת בית. המשפה גרה בשכונת שועפט בירושלים. על רקע קשיים לימודים, הוא נשר מהלימודים לאחר תسع שנים למד ו השתלב בעבודות מזדמנות. לאחרונה עבד בתחום האלומינום ובשעוט הפנאי, נהג לבנות בmachki מחשב וצדרגל. לפי דבריו, בסביבת מגוריו רוחת מעורבות שולית אך הוא נמנע מלהתחבר לחברה זו.

בעניין העבירה הנדונה טען הנאשם 3, כי המתלון היה חייב לו כ-600 ל"י ובמועד העבירה נתקל בו באקראי, במהלך קטטה בין מוחמד והנ帩 2. לטענתו, הוא לא תכנן את העבירה כפי שתואר בכתב האישום, אלא התקרוב אל

המקום כדי להפריד בין הניצים. לטענתו, המתلون תקף אותו באלים וairo הוא התגונן בכך שתקף אותו בחזרה. כן טען, כי אלה שבאמצעותה תקף, הייתה שיכת למתلون. עם זאת, אישר את הפגיעה ברכבו של המתلون. בעניין העבירה של הפרת הוראה חוקית, הסביר שיצא ממעצר הבית עם אביו לשם קבלת טיפול רפואי מאוחר שחש ברע.

חשוב להזכיר, כי לאחר דברי הנאם 3 לkidnat המבחן עמדו בסתרה להודאות בעבודות כתוב האישום, הנאם 3 נשאל בעניין זה בפתח ישיבת הטיעונים לעונש, אך הוא וב-כוויחו חזרו ואישרו את הودאות בעבודות כתוב האישום (עמ' 14 בפרוטוקול).

בתוך נאמר כי הנאם 3 התקשה להסביר את מעשיו באופן ברור, אך אמר שפעל באופן שגוי וביטה חריטה. כן נאמר שהוא התקשה להידרש אל מצבו של המתلون ולהשלכות מעשי. בمعנה לשאלת שירות המבחן הוסיף, כי הוא חש שכיהם הוא יכול להימנע מהישנות התנהגות לא נורמטיבית ואף הביע שאיפה לניהול אורח חיים תקין.

בעניין הערכת גורמי הסיכון להישנות עבירות אל מול הסיכון לשיקום, צינו בתסקיר גורמים שונים שלא היו בהירים די הצורך והיה קושי להבנת כוונת הדברים. מכל מקום, דומה כי כוונת הדברים היא כי מדובר בצעיר שאישיותו בלתי מגובשת, אשר נשר ממערכות החינוך בגין צער לאחר חוות כישלון וכי לפि הערכת שירות המבחן, הדבר השילך על דימויו העצמי וכן כי התנהגותו מתאפיינת בנגראות חברתיות לשם חיזוק ביטחונו העצמי. כגורמי סיכון צינו הפרת ההוראה החוקית בכך שהפר את מעצר הבית וכי השתתפותו בתהליך טיפול לא הצלחה. הוא אף התקשה לבדוק את מעשיו ולהבין את השלכותיהם, התקשה להביע אמפתיה או הבנה במצבו של המתلون. אף ניכרת נטייתו לריצוי סביבתו וכי הדבר עשוי להוביל אותו להתנהלות توוקפנית. כגורמי סיכון לשיקום, צין כי הוא צער ללא רשות קודמות, אשר תפקד באופן מתאים ליכולתו, הביע חריטה ושאיפה לניהול אורח חיים נורמטיבי וכי בני משפחתו מסתיגים מנסיבות מעצמו. בהתאם לאמור בתסקיר, כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדיו היא בינונית.

בשל קשייו להכיר באחריותו המלאה למעשיו וחוסר מוכנותו לבחינת התנהלותו, תוך שלילת הצורך בטיפול, שירות המבחן נמנע מהמלצת טיפולית. עם זאת, הומלץ כי ינתן משקל לගילו הצעיר ולהשלכות העשוית להיות לחיפויו לגורמים שליליים במסגרת המאסר.

הריאות לעונש

6. **מטעם המאשימה - הצהרת נפגע עבירה (ת/1):** בהצהרטו תיאר המתلون את האירוע ולדבריו, לאחר שהנאשמים חבטו בו בכל גופו, הוא פונה מהמקום באמצעות אמבולנס אל בית החולים הדסה עין כרם שם אובחנו השברים בגופו (כמפורט בכתב האישום). לדבריו, נגנבו ממנו משקפים וכיסף בסך כ-20,000 ₪, ומază האירוע הוא נתן לאיומים מאנשים שונים ובשל כך הוא חשש לחיו ולחי משפחתו. עוד הוסיף, כי רכב המשלוחים ששימש לעבודתו נהרס וכי בשל הנזק שנגרם לרכב ובשל החשש שאנשים יגעו אל מקום העבודה כדי לפגוע בו, הוא פוטר ממוקם עבודתו.

טענות הצדדים בעניין העונש, לרבות דברי הנאם

7. **טענותיה של בא-כוח המאשימה:** בא-כוח המאשימה עמדה על כך שהערכיהם המוגנים אשר נפגעו מעשיי הנאים הם הזכות להגנה על שלמות הגוף והנפש והזכות לביטחון אישי. מעבירות הפרת הוראה חוקית נפגעה הערכ שעניינו כיבוד החלטות שיפוטיות.

בעניין נסיבות העבירה טענה, כי מעבר לנזק החמור שנגרם לרכוש, חומרת המעשים נעוצה בנסיבות שנגרמו למTELON, אשר כללו חבלות בגופו, לרבות בגב, בראש, בחזה, בצלעות ואף שבר באחת החוליות וכן נזקים נפשיים וכלכליים, חמורות בהצהרתם (ת/1). מדובר בסכום כספי שהביא למעשיי הנאים לאחר תכנון מוקדם, גם אם התכנון נעשה רק זמן קצר קודם לתקיפת המTELON. חלקם של הנאים באירוע היה מרכזי, הם אלו שהחלו בתקיפת המTELON באמצעות אלה ומוט ברזל ואף המשיכו בכך לאחר שמוחמד ה策ר אליהם וכי עשו כן בעודם שלושה מול המTELON, שהיה חסר אונים.

בעניין מדיניות הענישה הנוגעת הפניה בא-כוח המאשימה אל שישה פסקין-דין, אשר יפורטו בהמשך הדברים.

לנוח האמור טענה המאשימה, כי על מתחם העונש ההולם בעניין הנאשם 2 להיקבע בין 20 ל-48 חודשים בפועל וכי על מתחם הענישה בעניין הנאשם 3, שהורשע גם בעבירות הפרת הוראה חוקית, להיקבע בין 22 ל-48 חודשים. עטרה להשיט על שניהם מאסר מוותנה ולה有意义ם בתשלום פיצוי למTELON.

בעניין עונשו של הנאשם 2 טענה המאשימה, כי תסוקיר שירות המבחן בעניינו הוא בעיקר חיובי, הוא הביע חרטה, הכיר באחריותו ואף החל תהליך טיפולו במסגרת המעצר. מנגד טענה, כי לא ניתן לקבל את המלצה שירות המבחן ולהסתפק בעבודות שירות. זאת לנוכח חומרת העבירות, העובה שהתחילה השיקומי הנזכר בתסוקיר היה מצומצם ובכל מקרה, אין מדובר בנסיבות המכדיות חריגה משמעותית לkolha ממתחם העונש. לפיכך ובשל השוני בין בין הנאשם 3, עטרה להשיט על הנאשם 2 מאסר בפועל למשך 15 חודשים, מאסר מוותנה ופיצוי למTELON.

בעניין הנאשם 3 טענה המאשימה, כי אמונה יש להתחשב בעברו הנקי, בගילו הצעיר ובהודאותו אשר חסכה זמן שיפוטי, אך לא ניתן להタルם מהאמור בתסוקיר שירות המבחן בעניינו. בפועל, הוא לא הכיר באחריותו המלאה למעשיו, התקשה להבין את תוצאותיהם והתקשה לגלוות אמפתיה כלפי המTELON. שירות המבחן אף העיר את מידת מסוכנותו כבינוי ומנע מהמליצה טיפולית. לפיכך עטרה להשיט עליו מאסר בפועל למשך 24 חודשים, מאסר מוותנה ופיצוי למTELON.

8. **טענותיו של בא-כוח הנאשם 2:** בא-כוח הנאשם 2 הפנה אל האמור בתסוקיר שירות המבחן בעניין הנאשם 2 וטען כי מדובר באירוע חריג מבחינתו, שאינו מופיע את התנהלותו. לטענתו, הנאשם 2 לא הגיע אל המקום מצד' באלה וכי הוא תקף רק בידיו. כן טען, כי מדובר במאי שהודה בהזדמנות הראשונה, חסר זמן שיפוטי, הודה בפני שירות המבחן, הכיר באחריותו וכי שירות המבחן התרשם כי חרטתו כנה. עוד טען, כי יש לשקל את העובדה שלא היה לו קשר ישיר לאירוע.

בא-כוח הנאשם 3 טען, כי על מתחם העונש בעניין הנאשם 2 להיות בין מאסר בעבודות שירות לבן מאסר למשך 18-24 חודשים. לעניין זה הפנה אל ארבעה פסקי-דין, אשר ידונו בהמשך הדברים. עוד טען, כי לא ניתן ללמידה על מדיניות הענישה הנהוגה מפסקין הדין שאלייהם הפניה המאשימה, לאחר שהנסיבות שנדונו בהם חמורות יותר, בין בשל תוצאות מעשי התקיפה שנדונו ובין מאחר שמדובר בנאים שלחוותם הרשות קודמות או שניהלו הוכחות.

בעניין עונשו של הנאשם 2 ובunny נסיבותו הוסיף, כי יש לשקל את הودאותו, את חרטתו הכהנה, את הטיפול שבו השתתף, את נסיבותו כפי שפורטו בתסaurus, לרבות הרקע התפתחותי שלו וכן את משך מעצרו, את משך מעצר הבית שבו היה נתון ואת העובדה שלallo ולהליר המשפטי הייתה השפעה מרתקעה עליו. כן טען כי יש לשקל את שאיפותיו לניהול אורח חיים תקין ולטענתו, אף שבקר כדי להצדיק הימנעות מהשתתפת מאסר שיחשוף אותו לעברינים. בכל מקרה טען, כי על עונשו להיות ברף הנמור של מתחם העונש בהתאם לכך להשית עליו מאסר בעבודות שירות.

9. **טענותיו של בא-כוח הנאשם 3:** בא-כוח הנאשם 3 חלק על האבחנה שעשתה המאשימה בין שני הנאים. לטענתו, אמם הנאשם 3 עצור, אך אין מקום לכך שבשל הרשותה בעירת הפרת הוראה חוקית או כי האמור בתסaurus בעניינו יביאו להחמרה בעונשו. לטענתו, אף יש לשקל את היותו צער מהנאשם 2 וכי בעת האירוע טרם מלאו לו 19. אף יש לתת משקל להודאותו ולהכרתו באחריותו למעשים. לטענתו, הנאשם 3 הופתע לשמו שבתסaurus נאמר כי לא הכיר באחריותו למעשים. הסברו לכך הוא כי ככל הנראה הדבר נבע מחוסר הבנת קיצנת המבחן, אשר שוחרה עמו באמצעות מתרגםן, או בשל אי מתן משקל מספק להיותו צער שאינו בשל, כאמור בתסaurus.

בעניין הפרת מעצר הבית טען, כי לא בהכרח היה בקר כדי להצדיק את מעצרו וכי יש לשקל את העובדה שקדום לכך היה במעצר בית משפט במשך עשרה חודשים, ללא הפרת תנאי השחרור. כן יש לשקל את נסיבות הפרת מעצר הבית, אשר לגביון טען, כי הנאשם 3 היה חולה ولكن נסע עם אביו לשם קבלת טיפול רפואי, אך נעצר במחסום. בפועל, למחרת התגלה שהוא חלה בקורונה ומסיבה זו אף היה בbidden ב בית המעצר במשך תקופה ממושכת ולאחר אף לא הובא לדינום. בשל כך, תקופת מעצרו אף הייתה קשה מאד עבורו.

בעניין אי השתתפות הנאשם 3 ב��וצה טיפולית מטעם שירות המבחן, טען בא-כוחו, כי הוא לא צורף לתוכנית טיפולית על רקע מגפת הקורונה אותה עת וכי בפועל, פיקוח שירות המבחן בתקופת מעצר הבית לא היה עמוק. אף ניתן היה להימנע ממעצרו לאחר הפר מעצר הבית, אך הוא העדיף להיעצר ובכך להתחיל לשלים את חובו ולאחר מכן להשתחרר ולהמשיך בחיים.

בעניין ענישת בגין צעירים, בני גילו של הנאשם 3, הפנה בא-כוחו אל פסק הדין בעניין ע"פ 27/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.2013), שבו נקבע כי בעת קביעת עונשם יש להתחשב בחוסר הבשלות בגין זה. כן הפנה אל הדין במקרים העוסקים בנזקים העשויים להיגרם בגין צעירים מעוניימי מאסר בפועל (שם, פסקאות 37 ו-40).

בעניין מדיניות הענישה הנהוגה ובunny מתחם העונש, הפנה אל שני פסקי דין שיידונו בהמשך הדברים וכן טען, כי במקרים שנדונו בפסקין הדין שאלייהם הפניה המאשימה חמורים באופן משמעותי מנסיבות המקרה הנדון, בין השאר,

בשל הנזקים החמורים יותר שנגרמו לנפגעים באוטם מקרים ומאחר שמדובר בנאים בעלי הרשות קודמות. בעניין נזקי הכלכלי והנפשיים הנבענים של המתלון טען, כי הם לא נתמכו בדבר. אמן הוא לא ביקש לבדוק את המתלון על הצהרתנו, אך יש לראות את האמור בה זהירות ואף לשקל את העובדה שחרף ניסיון מצד משפחותיהם של הנאים להיפגש עם משפחת המתלון לשם יישוב המחלוקת, ابوו של המתלון סירב לכך.

לבסוף ביקש להסתפק בכך שהנאשם 3 היה במעצר בית, ללא פרנסה, במשך עשרה חודשים ולהתחשב בנסיבות זה ששבעה חדשים וכן להתחשב בנסיבות הפרת תנאי מעצר הבית. בכל מקרה טען, כי בשל עבירה זו בדרך כלל מושת רק מאסר מוותנה. בעניין מתחם העונש טען כי בהתאם לפסיקה שהגיש, יש לקבוע מתחם עונש נמוך ולהעמיד את עונשו של הנאשם 3 בתחוםו ובהתאם לכך להסתפק בתקופת מעצרו.

10. **דברי הנאשם:** בתום שמיית הטיעונים לעונש, הוסיףו הנאים כלහן.

הנאשם 2, עוזי זערתי: "אני מצטער ואני מתחרט. אני למדתי מכך המבחן שאני צריך ללמוד את הכל我自己. אני עד היום במעצר בית, אני רוצה לצאת. אני מצטער מאוד על הטעות שעשית".

הנאשם 3, נהאד זאהדי: "אני מצטער על הכל. אני לוקח אחריות על כל מה שעשית. למדתי מהטעויות שלי ואני לא אחזר עליהם שוב. אני לא רוצה להשאר בכלא, אני רוצה לחזור לחיים שלי, כמו שהיה פעם. למדתי מהטעויות שלי".

דין

קבעת מתחם העונש ההולם

מספר מתחמי העונשה

11. האישום השני בעניין הנאשם 3, שעניינו עבירת הפרת הוראה חוקית, עוסק באירוע נפרד. למרות זאת, בהתאם לטענת המאשימה, בהיעדר מחלוקת בעניין מספר מתחמי העונשה שיש לקבוע בעניין הנאשם 3 ומאחר שמקובלות עליו עדמת בא-כחו כי בכל מקרה בשל עבירה זו יש להשים בנסיבות העניין מאסר מוותנה, גם בעניין הנאשם 3 יקבע מתחם עונש הולם אחד.

הערכים החברתיים שנפגעו מהתביעות ומידת הפגיעה בהם

12. הנאים הורשו בעבירת **חבלה חמורה בנסיבות חמורות**, שעונשה ארבע-עשרה שנות מאסר. הנסיבות המחרימות הן בכך שנshawו נשק קר ובכך שלושה חבירו למשעה (לפי סעיף 333 וסעיף 335(א)(1) ו-(2) בחוק). כמפורט בכתב האישום, הם הפליאו מכותיהם במתלון וחבטו בו במקל ובמוט ברזל בכל חלק גופו. עבירה זו נמנית עם עבריות האלים החמורים, הפגיעה בערכים החברתיים שעוניים הזכות לשלמות הגוף והנפש, לביטחון אישי ולכבוד.

לא אחת הודגשו החומרה הרבה בעבירות אלימות והצורך בהרתה מפניהן וזאת במיוחד במקרים שביקשו לישב סכום או מחלוקת בדרכי אלימות. במקרים אלו, כך נקבע פעמיים אחר פעם, מחייבים ענישה אשר תעביר מסר ברור בדבר סלידה מהתנהלות זו וכי אלימות אינה דרך לפתרון בעיות. כך בין השאר נקבע, כי "נווגם של מיקצת אנשים לישב חילוקי-דעות ביניהם במוטות ברזל, בקרשים ובסכינים, נוגג מגונה הוא. ראוי הוא לתגובה קשה של בית-המשפט" (ע"פ 259/97 סובחי נ' מדינת ישראל (28.4.1998), כבוד השופט מ' חשיין (להלן - עניין סובחי)). בדומה לכך כי "בית משפט זה עומד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם אלימות החותרת תחת זכותו של אדם לשלוות גופו (...) וכן על הצורך להՐתיע את הפונים לפתרון סכסוכים בכוח הזרוע באמצעות השთ עונשים הולמים ומשמעותיים. זאת במטרה להעביר את המסר כי החברה אינה סובלנית להתנהגויות מסווג זה" (ע"פ 759/16 ג'ברין נ' מדינת ישראל (13.6.2016), כבוד השופט (כתוארה אז) א' חיון, פסקה 9 (להלן - עניין ג'ברין). ראו גם בין השאר, ע"פ 3799/14 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.8.2015), כבוד השופט מ' מוז, פסקה 19).

13. הנאים אף הורשו בעבירה **חבלה במציד לרכב**, שעונשה חמש שנים מאסר (סעיף 413 בחוק). חומרתה של עבירה זו נלמדת מהעונש הקבוע לצדה, החמור יחסית לעבירות רכוש אחרות. אמנם מדובר בעבירה שעוניינה נזק הנגרם לרכוש, אך היא באה בגדרן של עבירות אלימות (לענין הפעלת מאסר על תנאי שהחול על עבירות אלימות), מאחר ש"גמ אלימות נגד רכוש אלימות היא" (רע"פ 6352/12 סעדיה נ' מדינת ישראל (23.9.2012), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה יא. ראו גם פסקה יב). עבירה זו נועדה להגן על קניינו של הזולת ולא אחת, כבעניינו, אף על מקור פרנסתו.

14. הנאם 3 הורשע גם בעבירה **הפרת הוראה חוקית**, שעונשה שנתיים מאסר (סעיף 287(א) בחוק). הערך החברתי שלו נועדה עבירה זו להגן הוא שלטון החוק, מעמד הרשות השופטת ואמון הציבור ברשות השופטת.

15. בהתחשב בנסיבות שבahn נבערו העבירות ובנסיבותיהן כמתואר לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות הנדונות היא ביןונית.

מדיניות הענישה הנוגנת

16. פסקי דין שהוגשו מטעם המאשימה:

(1) עניין ג'ברין - המערער כבן 40, נעדיר הרשות קודמות, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה חבלה חמורה בנסיבות חמירות. הוא הכה את המתлонן באמצעות חפץ חד וגרם לשבר באפו. נקבע מתחם עונש בין 18 ל-36 חודשים בהתחשב באורך חייו הנורטטיבי ובתקיר החובי, הושטו עליו 18 חודשים בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למטלון בסך 10,000 ₪. הערעור נדחה.

(2) עפ"ג (מחוזי ירושלים) 20-09-1050 מדינת ישראל נ' מלנובסקי (17.11.2020) - המשיב, שלחובתו הרשות קודמות, הורשע בעבירה חבלה חמורה, בכך שהלם באגרוף בפניו של המתلون וגרם לו שבר עמוד 8

בביסת. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש בין 8 ל-24 חודשים והושתו 16 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 6,000 ₪ ופיצוי למתalon בסך 15,000 ₪. ערעור המדינה התקבל, תוך קביעת מתחם עונש בין 16 ל-32 חודשים מאסר בפועל והחמרת תקופת המאסר בפועל, בלי למצות את הדיון, ל-24 חודשים.

(3) **ע"פ 8462 אבו ראס נ' מדינת ישראל (30.11.2016)** (ערעור וערעור שכנדג) - דובר בערעוריהם הודיעם של ארבעה נאים שהושמו במספר עבירות רב בשלושה פרטיאי אישום ובערעור מטעם המדינה. הנאים הינהו אל האישום הראשון שבעניינו הורשו בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מהימנות, בקשר להcatsת המתalon בכל חלק גופו, אשר כפי שטען באת-כותם המשימה, הסבו למATALON נזקים חמורים מאוד שנגרמו למATALON בענייננו. בקשר לאוטו אישום נקבע בבית המשפט המוחזק מתחם עונש בין 12 ל-30 חודשים מאסר. בבית המשפט העליון הוחמר מתחם העונש ונקבע בין 24 ל-48 חודשים בהתאם לכך הוחמר העונש ל-30 חודשים מאסר בפועל, בלי למצות את הדיון.

(4) **ת"פ (מחוזי ירושלים) 60905-11-16 מדינת ישראל נ' מידטי (11.10.2018)** - שני הנאים הורשו בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מהימנות לאחר שהכו את המתalon ובעו בו בכל חלק גופו וכתוואה מכיר בין השאר, נשרף אףו. הנאשם 2 הורשע גם בעבירות איומים. הנאשם 1 הורשע גם בעבירות תקיפה, בשל הcatsת המתalon בהזדמנויות נוספות באמצעות אלה. לחובת הנאים הרשותות קודמות ולחוובת הנאשם 2 היה מאסר מותנה בר הפעלה. בעניין הנאשם 1 נקבע מתחם עונש בין 8 ל-24 חודשים ובעניין האישום הנוסף, בין מאסר בעבודות שירות למספר חודשים מאסר בפועל. הושתו עליה 9 חודשים מאסר בפועל. בעניין הנאשם 2 נקבע מתחם עונש בין 8 ל-30 חודשים מאסר והושתו עליה 16 חודשים מאסר בפועל והופעלו 8 חודשים מאסר מותנה, מתוכם 6 במצבבר. על שניהם הושתו גם מאסרים מותנים וכל אחד מהם חייב לשולם למATALON פיצוי בסך 10,000 ₪.

(5) **ת"פ (מחוזי ירושלים) 60043-05-18 מדינת ישראל נ' חמאד (26.1.2020)** - הנאשם הורשע בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מהימנות בכך שהיכה את המתalon באמצעות חפץ וגרם לו לחתק בקרקפת ולדימום תוך מויחי. הנאשם, נעדר הרשותות קודמות, נשוי ואב לבת ואשתו הייתה בהריון. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-48 חודשים מאסר בפועל. הושתו 12 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתalon בסך 40,000 ₪.

(6) **ת"פ (מחוזי ירושלים) 31214-11-17 מדינת ישראל נ' מוגרב (6.9.2018)** - הנאים, שלחו בתם הרשותות קודמות, הורשו בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מהימנות. הם היכו את המתalon באגראפים, הנאשם 1 הטיל עליו את מימייו ושניהם הפיטו אותו מבגדיו, הותירו אותו עירום ומחוסר הכרה ונטלו את מכשיר הטלפון שלו. למATALON נגרמו חבלות בראשו, דימום תוך גולגולתי ופגעה בשיניים. בעניין הנאשם 1 נקבע מתחם עונש בין 30 ל-50 חודשים מאסר והושתו עליה 40 חודשים מאסר בפועל. בעניין הנאשם 2 נקבע מתחם עונש בין 20 ל-40 חודשים מאסר והושתו עליה 24 חודשים מאסר בפועל. על שניהם הושתו גם מאסרים מותנים, קנס בסך 2,500 ₪ וכל נאים חייב בפיצוי למATALON בסך 5,000 ₪.

.17 **פסקין שהוגשו מטעם הנאשם 2:** בא-כותם הינהו 2 הינה בין השאר, אל פסק הדיון (הकוצר) בעניין ע"פ

5751/14 **מדינת ישראל נ' זידאן** (23.3.2015), שמו לא ניתן למדוד על העונש שנקבע בפסק הדין של בית המשפט המחויז, אשר לא אותר. בנוסף הפנה אל פסקי הדין הבאים.

(1) ת"פ (מחוזי חיפה) 11-18531-03-11 **מדינת ישראל נ' ابو סלח** (16.4.2012) - שני הנאים, נעדרי הרשותות קודמות, הורשו בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שתקפו את המתלוון בפניו וגרמו לו שבר בשורש כף היד ושפך דם בפנוי. על שניהם הושת מאסר בעבודות שירות. על הנאם 1 למשך 6 חודשים ועל הנאם 2 למשך 4 חודשים. כן הושתו מאסרי מותנים וכל אחד מהם חייב בפיצוי למטלון בסך 5,000 ₪.

(2) ת"פ (מחוזי חיפה) 20-54919-07-07 **מדינת ישראל נ' איברהים** (21.4.2021) - הנאם, בן 19 במועד העבירות ונעדר הרשותות קודמות, הורשע בעבירות נשיאת נשק ותחמושת ובעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לאחר שירה למטלון שנפצע בירכו. נקבע מתחם עונש בין 2.5 ל-7 שנים מאסר. הושתו 2.5 שנים מאסר ומאסר מותנה. בשל תשלום ששולם למטלון במסגרת הסכם 'סולחה', לא נקבע פיצוי.

(3) ת"פ (מחוזי חיפה) 18-17941-11-11 **מדינת ישראל נ' נגאר** (6.7.2020) - הנאם, צעיר בן 25, נעדר הרשותות קודמות, הורשע בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שזרק אבן אל פניו של המתלוון וגם לו שבר בארכות העין ובעצמות האף. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-40 חודשים מאסר. הושתו 12 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪.

פסקין שהוגשו מטעם הנאם 3:

(1) ת"פ (מחוזי ירושלים) 18-40292-06-18 **מדינת ישראל נ' סלמאן** (5.4.2021) - הנאים הורשו בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שהכו את מתלוון בפניהם וחתכו אותו בפניהם באמצעות חפץ חד. נגרם לו חתק בפנים ושבר באף. הנאם 1 בן 52, נשוי, נעדר הרשותות קודמות. הנאם 2 בן 31 נשוי ולחובתו הרשותות קודמות. נקבע מתחם עונש בין 9 ל-18 חודשים מאסר. בשל נסיבותיהם החריגות הושתו על שניהם 8 חודשים מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה. בעניין הנאם 1 ניתן גם צו מבנן.

(2) תפ"ח (מחוזי חיפה) 13-35109-11-11 **מדינת ישראל נ' איפראימוב** (9.7.2015) - הנאם הורשע בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחmirות, בעקבות הודהתו בתום שמייעת הראיות. בעקבות קטטה נפגעו הנאם והטלון שבמהלכה ذكر הנאם את המתלוון שש דקירות שגרמו לפגיעה בעורק, קרע בשיריר וקרעים באיברים פנימיים נוספים. נקבע מתחם עונש בין 4 ל-7 שנים מאסר. משיקולי שיקום ולאחר תהליך שיקום, הושתו 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה וכן ניתן צו מבנן למשך 3 שנים.

הנסיבות הקשורות בעבירה

19. במסגרת שיקול הנסיבות הקשורות במעשה העבירה נשללו השיקולים הבאים: **ראשית**, דבר באירוע אליו

ובROUTלי, שכל תקיפה של שלושה באמצעות אלה ומוט ופגעה בגוף וברכוש. האירוע התרחש בצוורי הימים ולאחר מכן מוקדם, גם אם תוכנן רק זמן קצר קודם לירוע, ולאחר שהנאשמים הצדיאו לשם כך באלה; **שלישית**, הנאים הסבו למתלון נזק פיזי חמור, נזק לרוכש ונזק כלכלי, בכר שלונכח האירוע הוא פוטר מהעבודה. כמו כן ניתן משקל לכך שלונכח מעשי הנאשמים, הנזקים שנגרמו היו צפויים וכי אף עלולים היו להיגרם נזקים חמורים יותר; **רביעית**, לא נמצא מקום לשקל לקללה את העבודה שעיל-פי טענת הנאשמים, הרקע למעשה הוא הסכטן הכספי הנטען או הטענה כי המתلون השתמש בכרטיס האשראי של מוחמד ללא רשותו. אפילו היה ממש בטענות אלו, שאותם הוכיח המתلون, בוודאי שאין בכר כדי להוכיח את נזקי הגוף ואת נזקי הרוכש שהנאשמים מוחמד הסבו למתלון באלוות הקשה שנתקטו; **חמישית**, מדובר בנאים בגירים, אשר חזקה כי הבינו היטב את משמעותם החמורים ואת הפסול שביהם. מילא הם יכולם היו להימנע ממעשייהם החמורים, אשר ככלו פגעה גם במתלון וגם ברכב המשלוחים ששימש לעבודתו; **ששית**, עבירות החבלה החמורה שעברו הנאשמים, נעברה בנסיבות מחמירות אשר נבעו מהשימוש בנשק קרב ומכך שהנאשמים מוחמד תקפו את המתلون והותירו אותו חסר אונים, בהיותו אחד מול שלושה. בנסיבות אלו ובניגוד לטענת בא-כווּחוּו של הנאשם 2, אין משמעות לחלקו של כל אחד מהם. דברי כבוד השופט מ' חשיין בעניין **סובחי**.

"שנים ראו איש את מעשי רעהו: עלי ראה את מעשי המערער בגופו של המתلون, המערער ראה את עלי חובט במתלון בסכין, ונתקפים בהם הפטוק (זו הפעם - לרעה): 'איש רעה יעדורו ולאחיו יאמר חזק' (ישעיהו מא ב). זה במקל זהה בסכין, השניים בצוותא-חדא חבלו במתלון עד שכרע והובהלו לבית-החוללים. השותפות בין המערער לבין עלי הייתה, אמנם, 'שותפות ספונטנית', ואולם גם שותפות ספונטנית שותפות היא, ועשה היא עבריין למבצעים-צווותא... שותפות ספונטנית זו נוצרה שעה שהמערער ועלי הפליאו חבלותיהם במתלון, בנסיבות בהן כל אחד מן השניים היה מודע למשדי האخر. מודעות זו של כל אחד מן השניים למשדי זולתו, שעה שהשניים פעלו למטרה אחת, עשתה אותם מבצעים בצוותא, ומילא נתחיב כל אחד מהם במשדי الآخر".

20. בעניין עבירות הפרת הוראה חוקית שבה הורשע הנאשם 3, ניתן משקל לטענות כי יציאתו ממutzer הבית עם אבי היתה לשם ביקור אצל רופא וכי בפועל, למחמת ולאחר מעצרו, נמצא כי היה חולה קורונה. אמנם אין בכר כדי להוכיח יציאת ממutzer בית ללא הودעה מוקדמת וקבלת אישור לכך מראש, אך יש בנסיבות האמורות כדי להוכיח את חומרת המשעה.

קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום

21. בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ממעשי העבירה, בפגיעה בהם במידה בינונית וכן תוך התחשבות במידיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות שבין עבירותו, כמפורט לעיל, נראה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות הנדרנות לגבי שני הנאשמים הוא **בין 18 ל-48 חודשים מאסר בפועל**.

בשונה מעדת המאשימה, לא מצאתו לנכון להבחן בין שני הנאשמים ולקבוע לכל אחד מהם מתחם עונש שונה. כאמור לעיל, אילו נקבע מתחם עונש נפרד לגבי האישום השני, שעניינו עבירות הפרת הוראה חוקית, שבה הורשע רק הנאשם

3, היה מתחם זה כולל מאסר מותנה בלבד.

גזרת עונשיהם של הנאשמים

נסיבותיהם של הנאשמים שאינם קשורות במעשי העבירות

22. שני הנאשמים הורשוו בהתאם להודאותיהם בסדר טיעון שככל תיקון של כתב האישום והיעדר הסכמה בעניין העונש. לפיכך נשקלת לזכותם בחירותם להודות ובכך לחסוך מהמתلون את הצורך בבית המשפט וכן ניתן משקל להכרתם באחריותם למעשים. עם זאת, נשקרה גם העובדה שהודעתה הנאשמים הייתה רק בדיון השבועי וכעשרה חדשניים לאחר הגשת כתב האישום וכן העובדה שלמרות עדמתה העונשיות ההוגנת של המאשימה, העולה בקנה אחד עם מדיניות העונשה הנהוגה, כמפורט לעיל, לא הייתה הסכמה בעניין העונש ולפיכך נדרשה כתיבת גזר דין, כך שהחיסכון בזמן השיפוט מוצומצם מאד.

23. ניתן משקל אף לגילם הצעיר של שני הנאשמים (הנאשם 2 היה בן 21.5 במועד העבירה והנאשם 3 היה מעט פחות מגיל 19), לכך שלשניהם אין הרשות קודמות וכן לנسبות חייהם של שניהם אשר הובילו לנשירתם מהלימודים בגין צער. כמו כן ניתן משקל לשער מעצר הבית שבו היו נתונים. כן נשקרה העובדה שקיים מעצרם, שני הנאשמים עבדו לפרנסתם וניהלו אורח חיים נורמטיבי ושניהם אף הביעו את רצונם לחזור לנهل אורח חיים נורמטיבי ולעבוד לפרנסתם. ניתן משקל אף לכך שבמשך תקופה ארוכה, מאז הגשת כתב האישום, נשלה משניהם יכולת לעבוד לפרנסתם, אך בשונה מטענות בא-כוחם בעניין זה, המשקל שכןtin לכך הוא מועט, לאחר שאחת הסיבות לתקופה ממשכת זו נעוצה ב"גירתת הרגליים" שבה נקטו מАЗ הגשת כתב האישום.

24. מעבר לכך, נשקרה החרטה הכנה שהביע הנאשם 2 בפני שירות המבחן וכן נשקרו הتفسיר החובי בעניינו, השתתפותו במסגרת טיפולית מטעם שירות המבחן וכן המלצה השירות המבחן לגביו, גם אם לא נמצא הצדקה לאמצה. כדי如此, "כפי שנקבע לא אחת, בית המשפט אינו מחויב **לאמצץ את המלצות שירות המבחן**, גם שיש ליתן להן את המשקל הרואוי. ראייתו של בית המשפט רחבה יותר, וכוללת התייחסות למכלול של נסיבות ושיקולים, אשר אינם נמננים, בהכרח, על **מערכת השיקולים המנחים את קצין המבחן**" (רע"פ 18/638 גולן נ' מדינת ישראל (1.5.2018), כבוד השופט א' שוהם, פסקה 13 ופסקוי הדיון המובאים שם).

אמנם בתסקיר שהוגש בעניין הנאשם 3 לא נמצאו אמירות דומות בדבר חריטה כנה, אף נאמר בתסקיר כי הוא לא גילה אמפתיה כלפי המתلون וכן כי הוא אף לא השתתף במסגרת טיפולית. עם זאת, כפי שטען בא-כוחו, ניתן משקל לגילו הצעיר, להיווט בגיר-צעיר, לטענותו שחרף מעצר הבית הממושך שבו היה נתון קודם למעצרו החוזר, לא נעשה ניסיון ממשי לשלבו במסגרת טיפולית וכן ניתן משקל מסוים לטענותיו של בא-כוחו, שלפיהן דבריו לקצינת המבחן לא הובנו כהכלכה.

גזרת העונש המתאים לנאים

25. איזון כל השיקולים האמורים ושקילת עמדותיהם של המאשימה ושל בא-כח הנאים, מוביל לכך שיש להעמיד את עונשם של שני הנאים ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם.

ספק בעניין אם אמנים ישנה הצדקה לעמדת המאשימה בעניין עונשו של הנאשם 2, שלפיה מטעמי שיקום ובהתאם לסעיף 40(א) בחוק, עונשו יקבע תוך חריגה ל科尔ה ממתחם העונש ההולם. אכן מדובר למי שהולב בתכנית טיפולית והבעחרטה כנה ואופתיה כלפי המתלוון. עם זאת, ספק אם די בהחלט לשם התקיימות הנסיבות שנקבעו בעניין ע"פ 17/6637 קrndl נ' מדינת ישראל (כבוד השופטת ד' ברק-ארץ, פסקאות 18-25), כמצדיקות חריגה ל科尔ה ממתחם העונש על-פי סעיף 40(א) בחוק. יש לציין כי כאמור שם, השיקולים האמורים ממליא נשללים עת נקבע העונש בתחום גבולות מתחם העונש וכי בדרך כלל, לשם חריגה ל科尔ה ממתחם זה נדרש תהליך שיקום משמעותית יותר מזה שנטען כי התקיים לגבי הנאשם 2 (ראו שם, פסקה 25).

מכל מקום, לנוכח עמדת המאשימה, אשר טענה כי ניתן להעמיד את עונשו של הנאשם 2 על 15 חודשי מאסר בפועל, לא נמצא להחמיר עמו מעבר לכך. עם זאת מאחר שלא ניתן להתרשם מהתליך שיקומי מובהק שעבר - כפי שאף טענה המאשימה עצמה - ולנוכח חשיבות עיקרון אחידות העונישה, עונשו של הנאשם 3 יקבע בהתאם לעונשו של הנאשם 2.

כמו כן ולנוכח חומרת המעשים, על כל אחד מהנאים יושת מאסר מותנה הצופה פני עתיד. על הנאשם 3 יושת גם מאסר מותנה בעניין עבירות הפרת הוראה חוקית.

26. בנוסף לכך ולנוכח נזקיו של המתלוון, כמתואר בהצהרת הנפגע, הנאים יחויבו לפצחות אותו, גם אם אין בפיצוי זה כדי לכטוט על מלאו נזקיו הנטענים.

גזר הדין - סיכום

27. לנוכח כל השיקולים שהובאו לעיל, על הנאשם גזרים העונשים שלhalbן.

28. על **ה הנאשם 2, עודי זעתרי**, גזרים העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך **חמשה עשר חודשים**, בגין ימי מעצרו מיום 18.4.2021 עד 8.2.2021 ובמקורה של סתייה לרישומי שב"ס, יש לפעול על-פי רישומי שב"ס.

ב. מאסר מותנה למשך **שישה חודשים**. הנאשם 2 ישא עונש זה אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירות אלימות או עבירת רכוש מסווג פשוט, או ניסיין לעבור עבירה כאמור.

ג. פיצוי למתalon בסך 15,000 ₪. הנאשם 2 רשאי לשלם את הפיצוי ב-15 תשלום חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.6.2022.

.29. **על הנאשם 3, נאحد זההדי, נגזרים העונשים הבאים:**

א. מאסר בפועל למשך **שנה עשר חדש**, בגין ימי מעצרו מיום 21.3.2021 עד יום 22.3.2021 ומיום 13.10.2021 עד מועד מתן גזר הדין. במקרה של סטירה לרשומי שב"ס, יש לפועל על-פי רישומי שב"ס.

ב. מאסר מותנה למשך **שישה חודשים**. הנאשם 2 ישא עונש זה אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירות אלימות או עבירת רכוש מסווג פשע, או ניסיון לעبور עבירה כאמור.

ג. מאסר מותנה למשך חדש. הנאשם ישא עונש זה אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת הפרת הוראה חוקית.

ד. פיצוי למתalon בסך 15,000 ₪. הנאשם 2 רשאי לשלם את הפיצוי ב-15 תשלום חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.6.2022.

ה הנאשם 2 יתייצב למאסרו בבית המעצר ניצן, ביום השעה 10:00 עד 11.4.2022 או במקום אחר על פי החלטת שירותות בתי הסוהר, כשברשותו תעוזת זהות, או דרך ועתק מגזר-הדין.

עליו לחתם את כניסה למאסר, כולל אפשרות למילוי מוקדם, עם ענף אבחן ומילוי של שירות בתי הסוהר (טלפונים: 08-9193314; פקס' 08-9787377/36; דוא"ל: MaasarN@ips.gov.il). כמו כן, עליו להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס, ברשימה החדש שניתן להביא בעת ההתייצבויות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמשה ימים.

ניתן היום, כ"א באדר ב' התשפ"ב, 24 במרץ 2022, במעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים, כמפורט בפרוטוקול הדיון מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**